a Quicū vidissent cuneū ꝛc.i.societatē religiosoꝝ deū laudantiū ꝓut supra dictū fuit.x. b Et samuelē ꝛc.i. ꝑsidentē eis. c Factꝰ ē etiā ꝛc.i.deuotōis. d Et ꝓphetare ceperūt.i.deū laudare omittētes ꝑsecꝫ dd: simile hr̄ Joh.vij.de ministris missis ad capiendum ihm q̄ cū audissent eum ꝑdicantē ꝯuersi fuerāt ꝑ deuotōēz ad ipm ⁊ reuersi sūt dicentes. Nunq̄ sic locutus ē hō excusātes se de eiꝰ captōe ⁊ eodē mō dicēdū de scd̄is nuncijs et tercijs a saule missis: ⁊ etiā ipo saule q̄ desiderio occidēdi dd iuit in ꝓpria ꝑsona: vt dr̄ in lr̄a ⁊ ꝑꝫ vsqꝫ ibi.
e Et expoliauit se.nō q̄ remaneret nudꝰ: ſ qꝛ deposuit insignia regalia q̄ erāt exterius vt accipet vestes siles a religiosis laudātibꝰ deum: sicut dd rex vestitus ephot lineo añ archā ꝓcedebat cantās in organis laudes diuinas: vt hr̄.ij.re.vj. ꝓpter qd despexit eum michol dicens: q̄ꝫ gl'iosus fuit hodie rex isrl' discopiens se: qꝛ insignia regalia deposuerat: io subditur ibi. Et nudatus ē quasi si nudet vnꝰ de scurris: ⁊ eodē mō dr̄ hic de saule.
f Et cecinit nudꝰ ꝛc. qꝛ deposuerat insignia regalia: vt ꝑ dictum est.
g Vñ exiuit ꝓuerbiū.i.verbū cōmune. h Nū est saul inter ꝓphetas. hoc exponit aliter q̄ supra.x.cap. qꝛ hic accipit de eo in quo apparet aliq̄ deuotō ad horā ex insperato: sicut cū aliquis vite dissolute ońdit aliqd signū deuotiōis: dr̄ mō ribaldꝰ factꝰ ē monachꝰ: ita tūc dicebat de talibꝰ: nū ē saul inter ꝓphetas. q.d. ista deuotio transitoria est ⁊ ad horā non firma.

Capitulum.xx.

Fugit aūt dd. Hic ꝯñter describit quō saul ex odio dauid filiū ꝓpriū inuasit. Circa qd sciendū q̄ post q̄ꝫ saul recepat dauid in grām ad ꝑces ionathe: vt dcm̄ est ca.xix. Jonathas a pr̄e recessit ꝓ aliq̄bꝰ negocijs: ⁊ sic ignorabat quō pr̄ suꝰ postea dd inuaserat: ⁊ mortē eꝰ q̄sierat ꝓpter qd dauid venit ad ionathā ista denūcians ei: vt adhuc temptaret si saul simplr̄ diffinierat eū occidere: qꝛ graue erat ei a ionatha discedere: ⁊ grauiꝰ mortē incurrere. Igit in h̄ capi. sic ꝓcedit: qꝛ primo ponit ipsius dauid petitio: secūdo ipsiꝰ ionathe ꝯcessio: ibi. Et ait ionathas: tercio cōcessionis executio: ibi. Et venerūt calende. quarto saulis indignatio: ibi. Iratus aūt saul: quinto dauid ⁊ ionathe lachrymabilis sepatio: ibi. Cūqꝫ illuxisset
Circa primū premittit querimonia dauid de saule ipsum

go saul lictores vt raperent dd. [a]Qui cū vidissent cuneum ꝓphetaꝝ vaticinantiū. [b]⁊ samuelē stātē sup eos: [c]factus ē etiā spūs dñi in illis [d]⁊ ꝓphetare ceperūt etiam ipi. Qd cū nūciatū eēt sauli: misit et alios nuncios. Prophetauerūt aūt ⁊ illi. Et rursū misit saul tercios nūcios: q̄ ⁊ ipi ꝓphetauerūt. Et iratꝰ iracūdia saul abijt etiā ipe i ramatha: et venit vsqꝫ ad cisternā magnā q̄ ē in sochot. Et introgauit ⁊ dixit. In quo loco sūt samuel ⁊ dauid? Dictūqꝫ est ei. Ecce i naioth sunt i ramatha. Et abijt i naioth i ramatha. Et factꝰ ē etiā sr̄ eū spūs dñi: ⁊ ambulauit ingrediens ⁊ ꝓphetabat vsqꝫ dū veniret i naioth i ramatha. [e]Et expoliauit etiā ipe se vestimētis suis: ⁊ ꝓphetauit cū ceteris corā samuel: [f]⁊ cecinit nudꝰ tota die illa ⁊ nocte: [g]vnde et exiuit ꝓuerbiū. [h]Num ⁊ saul inter prophetas.

Capitulum.xx.

F[a]Ugit autē dauid de naioth q̄ ē i rama: veniens scꝫ locutꝰ ē corā Jonatha. Quid feci. Que ē iniq̄tas mea ⁊ qd pcm̄ meum in pr̄em tuū: qꝛ querit animā meā? Qui dixit ei: Absit a te: [b]non morieris. Neqꝫ em̄ faciet pr̄ meꝰ q̄cq̄ grāde vl' paruū nisi priꝰ indicauerit mihi. Hūc ḡ celauit a me pr̄ meus sermonem tm̄modo. Nequaq̄ ei erit istd: ⁊ iurauit rursū dd: ⁊ ille ait. Scit ꝑfecto pr̄ tuꝰ q̄ inueni grāz in oculis tuis: ⁊ dicet: ne sciat h̄ Jonathas ne forte tristet. [c]Quinimo viuit dñs ⁊ viuit aīma tua: [d]qꝛ vno tm̄ vt ita dicā gradu: ego morsqꝫ diuidimur. Et ait ionathas ad dd: [e]Quodcunqꝫ dixerit mihi aīa tua: faciā tibi. Dixit autem dauid ad ionathan. [f]Ecce calēde sūt crastino: [g]⁊ ego ex more sedere soleo iux regem ad vescēdum. [h]Dimitte ḡ me vt abscondar in agro vsqꝫ ad vesperā diei tercie. [i]Si respiciens req̄sierit me pr̄ tuus: rñdeb ei. Rogauit me Dauid vt iret celerit i bethleē ciuitatē suā: qꝛ victime solēnes ibi sūt vniuersis ꝯtri

iniuste ꝑsequente: vt ex responsiōe ionathe formet postea suam petitiōez. b Non morieris. hoc dicit ionathas ignorans q̄d fecisset pr̄ suus pꝰ recessum suum ab eo vt dcm̄ est ꝓpter qd dauid postea dixit.
c Quinimmo viuit dñs. modꝰ iurandi est ac si dicat ꝑ deū viuentem
d Quia vno tm̄ ꝛc.i. modicū defecit q̄ pr̄ tuꝰ me nō interfecit primo lanceam ꝓijciendo: scd̄o ꝑ nuncios ⁊ per seipsum me ad mortē querēdo vt ꝑꝫ ex dictis ca.xix. q̄ audito dixit ionathas.
e Qdcūqꝫ dixerit ꝛc. ad salutem tui. ⁊ cōseruationē: ex quo dauid ꝯñr format suā petitionem dicens.
f Ecce calēde ꝛc.i. festum neomenie: quod fiebat apud hebreos in memoriā bn̄ficij diui in rerum ꝯseruatiōe sicut ⁊ sabbatū celebrat ꝓ bn̄ficio creationis. transmutatō āt in istis corpibus sensibilibꝰ multum seq̄tur motum lune: ⁊ ido in nouilunio fiebat festū predictum.
g Et ego ex ꝛc qꝛ illa die ratiōe solēnitatis notabiles ꝑsone comedebant cum rege: inter quas dd sedebat primus eo q̄ erat gener eius.
h Dimitte ergo me vt abscondar. vt possit certitudinaliter expiri vel explorare intentōnez finalē pr̄is tui de me per modum qui sequitur.
i Si respiciens ꝛc. Vtrū aūt sic fecerit dauid: vt hic dicit: nō habet ex textu: nec etiā ꝯtrariū. Dauid autē tūc loquebat ionathe die immediate ꝑcedenti calendas: vt patet in textu: ⁊ abscondendus erat i agro die tercia post: ita q̄ due dies integre ⁊ plus erāt intermedie: vt patebit ex sequentibꝰ: sortes aūt iude ⁊ beniamin erant ꝯiuncte: ita q̄ cito poterat aliquis ire d' vna ad aliam: ⁊ redire: propter qd dauid tempore intermedio potuit ire in bethleem: ⁊ redire die determinata ad locum condictum inter ipsum ⁊ ionathan. Si aūt nō fecit, sic fuit mendacium officiosum: de quo non est necessarium excusare dauid ⁊ ionathan: quia apostoli q̄ fuerunt multo ꝑfectiores non excusantur omnino a peccato veniali: infra Joh.j. Si dixerimus quia peccatum non habemus: ipsi nos seducimus ꝛc.
k Si dixerit ꝛc.i. signum est q̄ non querit me occidere. Cetera patent.
l Et ait ionathas. Hic ponitur ipsius ionathe cōces